

efter at jeg er blevet valgt ind i Folketinget, er jeg blevet ved med at arbejde for det, og i den sidste forsvarskommission arbejdede jeg også for at få i hvert fald nogle kommentarer med om det – så langt, som jeg kunne få hele partiet med, for det er vanskeligt at få et politisk parti med til noget sådant, kan jeg godt hilse og sige, for der er så frygtelig mange mænd i et sådant parti.

Men nu er man altså kommet så langt, at man i det mindste er kommet frem til »værnepligt-lignende« forhold, og det synes jeg er utrolig flot, og det skal få min fulde støtte. Men jeg må indrømme, at det også glædede mig at høre hr. Jørgen Estrup sige, at nu må vi tage en modernisering af værnepligten, og hvad den egentlig talt betyder, op i Forsvarskommissionen, for hvorfor skal vi have den forskelsbehandling?

Det er noget af en bombe at anbringe under dens arbejde, og jeg kan ikke garantere for, hvad Fremskridtspartiet mener, men jeg kan garantere for, hvad jeg mener, og det har jeg så givet udtryk for her. Men lad os i det mindste prøve på at få en saglig diskussion om, hvordan vi får foretaget denne ligestilling, og hvordan vi samtidig får sikret, at det stadig accepteres, at der er forskel på mænd og kvinder, for det er der lige så vel, når de har uniform på, som når de ikke har det.

Men Fremskridtspartiet giver i hvert fald sin fulde støtte til det her.

Søren Søndergaard (EL):

Når man skal forholde sig til et forslag, har man vel forskellige principper, som man går ud fra og prøver at forholde sig til i forhold til et forslag. Det har Enhedslisten også og også i forhold til det her forslag.

Det første princip er, at Enhedslisten er et antimilitaristisk parti. Vi synes ikke ligefrem, at der er behov for at bruge mere tid og flere ressourcer på eller inddrage flere mennesker i militær træning.

For det andet går Enhedslisten ind for mest mulig folkelig deltagelse i alle samfundets gøremål.

Og for det tredje går Enhedslisten ind for lige rettigheder for mænd og kvinder, og da det er kvinderne, der ikke har de samme rettigheder som mænd, går vi selvfølgelig først og fremmest ind for kvindernes rettigheder.

Set ud fra de principper får man et lidt vanskeligt resultat, for det første princip kunne måske føre til, at man sagde nej til forslaget, og

det andet princip kunne måske føre til, at man sagde ja til forslaget, og det tredje princip kunne også føre til, at man sagde ja.

Så er spørgsmålet: Hvad giver ét nej og to jah'er? Det er jo vores problem, og det må vi tænke lidt over.

Den måde, man har løst problemet på her, er ved at sige, at kvinder kan gennemgå en uddannelse i forsvaret på værnepligt-lignende vilkår, og det er, som det er blevet sagt, netop ikke nogen ligestilling af kvinder og mænd. Der er ikke tale om nogen reel ligestilling, fordi det ikke omfatter alle kvinder, og fordi det ikke er en værnepligt på linje med den, der pålægges mænd.

Så kan man diskutere, i hvilket omfang den pålægges mænd. Realiteten er, at den pålægges en lille del af den mandlige befolkning, som så efter Enhedslistens opfattelse oven i købet ikke får kompensation for den byrde, man pålægger dem, og som vi synes, de burde have. Det er det med værnepligt-lønnen, men det tager vi ikke op her.

I Enhedslisten stiller vi selvfølgelig også spørgsmålet, om det ikke havde været en idé at afvente Forsvarskommissionens beretning. Det er jo et emne, som må tages op i Forsvarskommissionen, først og fremmest fordi der har eksisteret og vel fortsat eksisterer en utrolig indskrænket opfattelse af, hvad værnepligt er, og hvad det vil sige at værne Danmarks sikkerhed og freden omkring Danmark.

Vores opfattelse er, at folk, der f.eks. laver bistandsarbejde i den tredje verden og er med til at gøre forskellen mellem den rige verden og den fattige verden mindre, kunne man næsten kalde et fremskudt forsvar. Det er faktisk en utrolig god måde at værne Danmark på og forhindre, at der kommer krig og ballade.

Hvis man anlægger den indfaldsvinkel, er det klart, at værnepligten ud fra et sådant synspunkt skulle have en meget mere udvidet fortolkning end den meget snævre militære fortolkning, der anlægges, og så er vi straks ovre i noget, hvor Enhedslisten meget bedre kan være med, og hvor Enhedslisten har en række forslag til, hvordan man kan bruge tiden konstruktivt på at undgå krig og ballade.

Men der skal jo være en konklusion på forslaget. Vi kan nok ikke få det udskudt, til Forsvarskommissionen har afsluttet sit arbejde, og derfor vil vores konklusion være, at vi støtter lovforslaget, men at vi dermed ikke har bundet os ud over den periode, der går fra nu af og